

عنوان مقاله:

بررسی وضعیت و عوامل موثر بر خودکشی در استان سمنان

محل انتشار:

سومین کنفرانس توانمندسازی جامعه در حوزه علوم انسانی و مطالعات مدیریت (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

منیره مرادی نسب - عضو هیئت علمی دانشگاه پیام نور گرمسار

خلاصه مقاله:

خودکشی یکی از آسیب های مهم اجتماعی و فردی است که از گذشته های دور تاکنون همواره در تمامی جوامع بشری وجود داشته است. پژوهش حاضر با هدف مطالعه و شناخت عوامل موثر بر خودکشی در استان سمنان و با استفاده از روش تحقیق کتابخانه ای و تحلیل محتوای کمی به این نتیجه رسیده است که بیشترین خودکشی ها در استان سمنان طی سالهای 1390 تا 1394 مربوط به 27-38 ساله ها بوده است. بیشتر خودکشی کنندگان، مرد و متاهل هستند. از نظر شغلی بیشتر مردانی که خودکشی کرده اند شغل ثابتی نداشته اند و بیشتر زنان نیز خانه دار بوده اند. به لحاظ روش خودکشی می توان گفت شیوه اقدام به خودکشی در بین زنان و مردان مورد مطالعه دست به خودکشی زده اند متفاوت است. بیشتر مردان با حلق آویز کردن خود و بیشتر زنان با مسمومیت دارویی اقدام به خودکشی نموده اند. همچنین مهم ترین دلایل اقدام به خودکشی در سنین زیر 15 سال، اختلافات خانوادگی و بی مهری والدین، در سنین 15 - 29 سال مشکلات خانوادگی و سربازی، در سنین 39-50 سال مشکلات شغلی و زندانی بودن و در افراد بالای 50 سال بیشتر اعتیاد می باشد. اساس نظری این مطالعه نظریه دورکیم درباره خودکشی می باشد.

کلمات کلیدی:

خودکشی- استان سمنان- سن- جنسیت- شغل- انگیزه- شیوه اقدام

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/751882>

